

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015188
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015188.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému M. C., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom v V. nad Z., U. XXX/XX, okres T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 28. januára 2020, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. novembra 2019 pod sp. zn. 6Pp/226/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 194 odseku 1 písm. a) Tr. poriadku s a napadnuté uznesenie z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona s a návrh odsúdeného M. C., nar. XX.XX.XXXX o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný z a m i e t a.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. októbra 2018 pod sp. zn. 2T/130/2018 bol odsúdený M. C., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona s uložením nepodmienečného súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona vo výmere 1 (jeden) rok, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. augusta 2019 pod sp. zn. 3T/65/2019 bol odsúdený M. C. tiež uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona vo výmere 2 (dva) mesiace, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predpokladaný koniec výkonu oboch uložených a nariadených trestov má mať dňa 15.05.2020. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený M. C. podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, po uplynutí 1 súčtu oboch uložených a nariadených trestov mu mala uplynúť dňom 15.10.2019.

Dňa 02.10.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného M. C. na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj odôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 25. novembra 2019 pod sp. zn. 6Pp/226/2019 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona odsúdeného M. C. podmienčne prepustil z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody, uložených mu vyššie citovanými rozhodnutiami a podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Proti tomuto uzneseniu ihned po jeho vyhlásení podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech odsúdeného. V odôvodnení svojej sťažnosti poukázal na nepriaznivé hodnotenie odsúdeného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, z ktorého vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je vysoké a resocializačná prognóza je u neho nepriaznivá. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä opakované spáchanie trestnej činnosti, dlhodobá absencia zamestnania, problémy s nadmerným požívaním alkoholických nápojov, ako aj disharmonické rodinné prostredie. Odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie a riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody nebolo doporučené jeho podmiennečné prepustenie. Podľa názoru prokurátora okresný súd v napadnutom rozhodnutí nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory recidívy u odsúdeného. Pri rozhodovaní okresný súd mal brať do úvahy najmä fakt, že odsúdený bol doposiaľ až 5-krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, pričom odsúdenia nemali na odsúdeného dostatočný pozitívny vplyv. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil s tým, aby vo veci okresný súd znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 21. januára 2020, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 28. januára 2020 správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry, ktorá bola podaná oprávnenou osobou a včas, je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd na rozdiel od právneho názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného M. C. uvedené v ustanovení § 66 odseku 1 písm. a), odseku 2 Tr. zákona kumulatívne všetky splnené neboli. Odsúdený vykonal polovicu z postupne uložených a nariadených nepodmiennečných trestov odňatia slobody dňa 15. októbra 2019 a teda formálna podmienka na jeho podmiennečného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak bola splnená.

Pokiaľ však ide o ďalšiu, druhú (materiálnu) zákonnú podmienku, týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, v tomto smere krajský súd sa so záverom okresného súdu nemohol stotožniť a musel súhlasiť s názorom prokurátora v tom smere, že odsúdený splnenie tejto podmienky preukazuje nanajvýš iba v čiastočnej forme. Odsúdený M. C. tak, ako to vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, vo viacerých smeroch je síce hodnotený pozitívne, t. j. pokiaľ ide o jeho správanie, plnenie nariadení a príkazov príslušníkov ZVJS, vzťahy s vonkajším prostredím a aktivity v kultúrnoosvetovej činnosti. Na druhej strane sa však v hodnotení tiež konštatuje, že odsúdený spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu iba v čiastočnej miere a to z dôvodu neplnenia edukácie pre svoj nedostatočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a tiež pre dlhodobu podpriemerné pracovné výsledky. Krajský súd v tomto smere i napriek čiastočne pozitívnemu charakteru hodnotenia odsúdeného, ktoré je základným atribútom pre hodnotenie naplnenia druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru je toho názoru, že odsúdený dôsledne túto druhú zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie nespĺňa a v tomto smere uvádza, že odsúdený má zrejmé rezervy v preukazovaní adekvátneho stupňa svojho polepšenia so zreteľom aj na to, že si doposiaľ nevytvoril podmienky pre získanie aspoň jednej disciplinárnej odmeny. U odsúdeného podľa názoru krajského súdu, v zhode so sťažnostnými námietkami prokurátora, sú navyše podstatné rizikové faktory jeho recidívy na slobode, podrobnejšie vyplývajúce z hodnotenia riaditeľom ústavu, ktorými sú absencia stabilného zamestnania, problém s nadužívaním alkoholických nápojov, nízka úroveň vzdelania, mentálna subnorma a antisociálne črty jeho osobnosti. Hoci u odsúdeného ide osobu, ktorá vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, krajský súd musí vzhľadom na uvedené

skutočnosti konštatovať, že odsúdený dôsledne nespĺňa ani tretiu materiálnu zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. predpoklad, že na slobode, po podmienenom prepustení bude skutočne viesť riadny život. Tento predpoklad musí byť podložený viacerými pozitívnymi skutočnosťami, čo však u odsúdeného M. C., ako je vyššie uvedené, nie je dané.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že odsúdený M. C. kumulatívne nespĺňa všetky zákonné materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to odlišne a podrobne poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v otázke naplnenia materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného nestotožnil. Krajský súd pripomína a stotožňuje sa v podstate so sťažnostnými argumentmi prokurátora v tom smere, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejsi odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody musel preto napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v celom rozsahu zrušiť, a vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, na podklade ktorých bolo možné meritórne rozhodnúť, rozhodol sám tak, že podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného M. C. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.